

Влизатъ нѣколко ГРАЖДАНИ.

1 Гражданинъ. Какъ ти е името?

2 Гражданинъ. Къдѣ отивашъ?

3 Гражданинъ. Къдѣ живѣешъ?

4 Гражданинъ. Жененъ ли си, или ергенъ?

2 Гражданинъ. Отговори сѣбиму прямо.

1 Гражданинъ. Ей, и въ ежсо.

4 Гражданинъ. Ей, и умно.

3 Гражданинъ. Ей, и право.

Цина. Какво ми е името? Къдѣ отивамъ? Къдѣ живѣи́ж? Жененъ ли съмъ, или съмъ ергенъ? Тогазъ да отговори́ж сѣбиму прямо, въ ежсо, умно и право: — умно казвамъ ергенъ съмъ.

2 Гражданинъ. Това ще каже, че тѣзи които сж женени, сж безумни; — ще отговоряшъ за това, ми ся чини. Казвай, прямо.

Цина. Азъ отивамъ на Цезаревото погребение.

1 Гражданинъ. Като приятель или неприятель?

Цина. Като приятель.

2 Гражданинъ. На това добръ отговори.

4 Гражданинъ. Дѣ живѣешъ, въ ежсо.

Цина. Въ ежсо, живѣи́ж при Капитола.

3 Гражданинъ. Твоето име, Господине, правда.

Цина. Правда, името ми е Цина.

1 Гражданинъ. Разежсайте го на парчета! той е съ-
заклятникъ!

(Спуска са върху му).

Цина. Азъ съмъ Цина поета, Цина поета!

4 Гражданинъ. (Като ся спуща) Разежсайте го за ло-
шитѣ му стихове! разежсайте го за лошитѣ му стихове!

2 Гражданинъ. Се равно, името му е Цина; извадетъ
името отъ сърдцето му и го оставете.

(Спускатъ са сички и го би́жтъ до смъртъ).

3 Гражданинъ. Разежсайте го, разежсайте го! Елате,